

Jesaja 7

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις αχαῖς τοῦ ιωαθαμ τοῦ υἱοῦ οὗτοῦ βασιλέως ιουδα ἀνέβη ραασσων βασιλεὺς αραμ καὶ φακεε
υῖδις ρομελιου βασιλεὺς ισραηλ ἐπὶ ιερουσαλημ πολεμῆσαι αὐτὴν καὶ οὐκ ἤδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν

2 καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον δαυιδ λέγοντες συνεφώνησεν αραμ πρὸς τὸν εφραιμ καὶ ἔξεστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχὴ
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὃν τρόπον ὅταν ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῆ

3 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς ησαιαν ἔξελθε εἰς συνάντησιν αχαῖς σὺ καὶ ὁ καταλειφθεὶς ιασουβ ὁ υἱός σου πρὸς τὴν
κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως

4 καὶ ἐρεῖς αὐτῷ φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι καὶ μὴ φοβοῦ μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενείτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν
καπνιζομένων τούτων ὅταν γάρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται πάλιν λάσομαι

5 καὶ ὁ υἱός τοῦ αραμ καὶ ὁ υἱός τοῦ ρομελιου ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηρὰν περὶ σοῦ λέγοντες

6 ἀναβησόμεθα εἰς τὴν ιουδαίαν καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς
τὸν υἱὸν ταβεηλ

7 τάδε λέγει κύριος σαβαωθ οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἡ βουλὴ αὐτης οὐδὲ ἔσται

8 ἀλλ' ἡ κεφαλὴ αραμ δαμασκός ἀλλ' ἔτι ἔξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐκλείψει ἡ βασιλεία εφραιμ ἀπὸ λαοῦ

9 καὶ ἡ κεφαλὴ εφραιμ σομορῶν καὶ ἡ κεφαλὴ σομορῶν υἱὸς τοῦ ρομελιου καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσῃτε οὐδὲ μὴ συνῆτε

10 καὶ προσέθετο κύριος λαλῆσαι τῷ αχαῖς λέγων

11 αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ κυρίου θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος

12 καὶ εἶπεν αχαῖς οὐ μὴ αἴτήσω οὐδὲ οὐ μὴ πειράσω κύριον

13 καὶ εἶπεν ἀκούσατε δή οἶκος δαυιδ μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις καὶ πῶς κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα

14 διὰ τοῦτο δώσει κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον ἵδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ εμμιανουηλ

15 βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν

16 διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ
ἥν σὺ φοβῇς ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων

17 ἀλλὰ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἡμέρας αἳ οὕπω ἥκασιν ἀφ' ἣς
ἡμέρας ἀφεῖλεν εφραιμ ἀπὸ ιουδα τὸν βασιλέα τῶν ἀσσυρίων

18 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ κύριος μυίαις δὲ κυριεύει μέρους ποταμοῦ αἰγύπτου καὶ τῇ μελίσσῃ ἥ ἔστιν ἐν χώρᾳ ἀσυρίων

19 καὶ ἐλεύσονται πάντες καὶ ἀναπαύσονται ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς πᾶσαν ράγαδα καὶ ἐν παντὶ ξύλῳ

20 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσει κύριος τῷ ξυρῷ τῷ μεγάλῳ καὶ μεμεθυσμένῳ δὲ ἔστιν πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλέως ἀσυρίων τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας τῶν ποδῶν καὶ τὸν πώγωνα ἀφελεῖ

21 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμαλιν βιῶν καὶ δύο πρόβατα

22 καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλεῖστον ποιεῖν γάλα βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς

23 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τόπος οὗ ἐὰν ὕσιν χίλιαι ἄμπελοι χιλίων σύκλων εἰς χέρσον ἔσονται καὶ εἰς ἄκανθαν

24 μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ ὅτι χέρσος καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ

25 καὶ πᾶν ὅρος ἀροτριώμενον ἀροτριαθήσεται καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτου καὶ εἰς καταπάτημα βοός